

PULKORZECZNY (1) *ai*

N sg m pułkorzeczny.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „pułkorzec” lub „puł korca”: równy połowie korca lub mający pojemność połowy korca: Semimodialis, Pułczwiercienny/ pułkorzeczny. Mącz 228d.

MFr